

Allmänt förlusteställe för burgnare invånare

Wauxhall med gamla anor går i graven

□ Av BERTIL PETERSSON
Wauxhall skall rivas. Blotta namnet kan fortfarande få det att spritta i gamla knarriga ben. Lurviga ben som svängdes i det anrika danspalatset till musik av storheter från jazzens värld.

Detta är nostalgi. Mer än så är det för Länkarna som hållit till i gamla Wauxhall sedan 1956 och nu får flytta då hela kvarteret skall rivas och göras om till kontorshus.

Det Wauxhall som nu skall rivas byggdes 1927. Men anorna går längre tillbaka i tiden än så. Inte långt därifrån byggdes redan på 1700-talet ett nöjespalats som hette Vauxhallen och hade det kända nöjesstället Wauxhall i London som förebild. Det invigdes den 15 au-

gusti 1773 som ett "allmänt förlusteställe för den burgnare delen av stadens invånare".

Närmare 600 personer var med om invigningen och utspisades med mat och dryck som serverades till musik av en 14-mannaorkester. Stället blev mycket välbesökt och hölls öppet långt in på 1800-talet. Där förekom föreställningar av diverse slag som fyrverkerier, atletuppträdanden, sång, dans och maskerader.

Publiken var det klass på. Burgna köpmän, officerare och ämbetsmän roade sig kungligt och ofta i sällskap med just kungligheter. Hertig Karl - sedermera Karl XIII - var gäst på hösten 1774 tillsammans med sin gemål Hedvig Elisabet Charlotta vid en fest som besöktes av 1.000 personer. Då kunde

man bland annat lyssna till sång av ingen mindre än madame Svartén som toppade listorna vid 1700-talets slut.

Men inte nog med det. Sommaren 1786 kom självaste majestätet Gustaf III till Göteborg på en avstickare från sitt fältläger i Skåne och detta firades med ett jättekalas på Vauxhallen den 12 juli. Detta blev en sorts förspel till det som hände sex år senare i samband med en maskerad.

Festen på Vauxhallen var också maskerad och kungen själv kom dit "en masque" medan kronprinsen och kungens svit anlände som de gick och stod.

Lampor och ljus

Dagen till ära hade man byggt tolv obelisker i trädgården och i dess mitt en rotunda i två våningar med balsalong för de maskerade. Från den övre våningen visade sig konungen, enligt uppgift till folkets stora förtjusning. Trädgården var rikt illuminerad med omkring 5.000 marschaller, lampor och ljus. Gustaf superade i trädgården. Klockan 11 på kvällen uppsändes en ballong, prydd med kungens namn och det berättas att majestätet stannade kvar till klockan två på natten. Balen fortsatte sedan till fyra.

Efter kungens frånfalle var det ingen riktig sprutt på Vauxhallen. Storhetstiden var till ända och 1820 byggdes huset om till bostäder för att rivas i början på 1900-talet. Så kom då så småningom namnet tillbaka i form av det Wauxhall som byggdes på

● Så här såg det ut när Wauxhall var ett populärt dansställe. *Hillevi Stenhammar*

Första Långgatan 13 och invigdes 1927.

Det blev ett riktigt indeställe för danslystna och det hände att storheter från jazzmusikens stjärnhimmel

dök upp och jammade fram på nattkröken. Andra tider, andra kungar med andra ord. Man kunde höra musikanter som Dizzie Gillespie och Lester Young blanda sig med lokala förmågor som Bengt

Hallberg och Sven Sjöholm och det var på Wauxhall som Sonya Hedenbratt debuterade för snart 35 år sedan.

Nu skall alltså Wauxhall rivas, det är tidens gång.

● En göteborgsk exteriör som försvinner.